

hyreret, som ved særlige lejligheder melder sig, f. eks. ved jule- og nytårstid, og som erfaringsmæssigt er et irritationsmoment for publikum, vil kunne tilfredsstilles, ligesom kommunalbestyrelsen vil have mulighed for, såfremt den finder det formålstjenligt, ved en ændring af droskeregulativet at indføre fri hyreret.

Da den nu vedtagne lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsning hjemler monopoltilsynet adgang til at udøve den fornødne kontrol også med transportforhold, må det anses for uheldigt i færdselsloven at pålægge kommunalbestyrelserne pligt til at fastsætte taksterne for erhvervs-mæssig personbefordring, og det foreslås derfor, at bestemmelsen herom udgår.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Victor Gram): Færdselslovsforslaget har i udvalget været genstand for en særdeles grundig behandling, hvilket også den vægtige betænkning er udtryk for. Der har således været afholdt 38 møder, herunder et betydeligt antal samråd med ministeren. Der er modtaget et stort antal deputationer, hvoraf flere gentagne gange er mødt op. Udvalget har endvidere haft lejlighed til at besigtige færdselsforholdene i og omkring København. Resultatet af udvalgets arbejde findes i 69 ændringsforslag, af hvilke en del er af redaktionel karakter eller indeholder mindre væsentlige ændringer. Jeg skal forbigå en del af ændringsforslagene og holde mig til nogle af de mere betydende samt anføre visse synspunkter, der har været fremme i udvalget, og som er anført i betænkningen, men som ikke har givet anledning til ændringsforslag.

Der har været visse betænkeligheder overfor bemyndigelsen i § 10 for justitsministeren til at fastsætte yderligere bestemmelser om motorkøretøjers udstyr og indretning. Da man imidlertid også måtte nære betænkelighed ved at gøre bemyndigelsen for snæver, indskrænkede udvalget sig til at bemærke, at lovforslagets bestemmelse efter udvalgets opfattelse hviler på den forudsætning, at bemyndigelsen alene benyttes indenfor de ved loven iøvrigt givne

rammer, og at paragraffen f. eks. ikke indeholder nogen bemyndigelse for ministeren til at genindføre nummerplader for knallerter. Ministeren har erklæret sig enig i disse synspunkter og oplyser iøvrigt, at det er hans hensigt at afskaffe de forreste nummerplader på motorcykler, og at han ikke nærer noget ønske om at indføre nummerplader for knallerter.

Det har ikke i udvalget været muligt at opnå tilslutning til forslagets bestemmelse om bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte bestemmelser om fremstilling til eftersyn for indregistrerede eller godkendte køretøjer, som ikke i de sidste 5 år har været fremstillet til eftersyn.

Ændringsforslag nr. 10 giver derimod justitsministeren beføjelse til at fastsætte periodiske eftersyn af bestemte grupper af erhvervs-motorkøretøjer.

Det har heller ikke i udvalget været muligt at opnå tilslutning til forslagets bestemmelse om, at justitsministeren under visse forhold kan fastsætte en begrænsning af arbejdstiden for førere af erhvervs-motorkøretøjer. Man er enedes om, at bestemmelsen udgår, og at spørgsmålet løses udenfor færdselsloven.

Bestemmelserne i § 16 om spirituspåvirkning har givet anledning til en nøjere overvejelse af spørgsmålet om faste promillegrænser. Der har i udvalget været enighed om, at der må udvises den største strengthed overfor spirituspåvirkede førere, men der har ikke været enighed om, hvilke konkrete bestemmelser der burde danne grundlaget for bedømmelsen af de enkelte tilfælde. Et mindretal er af den opfattelse, at en fast promillegrænse på 0,60 vil være hensigtsmæssig, medens flertallet finder det rigtigst at bevare den almindelige frie bevisbedømmelse, bl. a. under henvisning til, at der allerede ved en alkoholpromille i blodet på 0,30—0,40 indtræder en svækkelse af den menneskelige reaktionsevne. I forbindelse med samme emne stiller et mindretal under nr. 14 forslag om adgang for politiet til at lade en embedslæge udtage blod- og urinprøve, såfremt en læge (sygehuslæge) nægter at gøre dette. Flertallet finder det imidlertid uheldigt at gennemføre en sådan bestemmelse, der kan give anledning til visse vanskeligheder, som ikke eksisterer i praksis i dag.